

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

98/29.03.2012

526
22032012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață*, inițiată de domnul deputat Victor Socaciu din Grupul parlamentar al PSD (**Bp. 674/2011**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare amendarea unor prevederi ale *Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunând, în principal, inserarea unui nou articol cu următorul conținut:

„(1) Consumatorul are dreptul de a returna orice produs comerciantului, în termen de 2 zile lucrătoare de la data achiziționării acestuia, fără penalități și fără invocarea vreunui motiv, pe baza bonului fiscal. Produsele trebuie să fie în aceeași stare în care au fost

achiziționate, în ambalajul original și împreună cu etichetele și documentele care l-au însoțit.

(2) În cazul exercitării dreptului de returnare prevăzut la alin. (1), comerciantul are obligația să ramburseze sumele plătite de consumator. Rambursarea sumelor plătite se va face la momentul returnării produsului către consumator.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică vânzării produselor alimentare și băuturilor.”

II. Observații

Din studiul comparativ privind dreptul consumatorului de a returna orice produs comerciantului, reflectat în legislația statelor membre ale Uniunii Europene, se poate observa că nu există la nivelul acestora o prevedere legislativă conform căreia consumatorul să poată returna, în orice situație, produse fără vicii comerciantului. Se constată că returnarea are loc pentru anumite tipuri de contracte și nu se referă la situația returnării necondiționate (a se vedea cazul Germaniei, singurul stat care oferă posibilitatea returnării și pentru alte contracte decât cele prevăzute de legislația europeană, însă în anumite condiții).

În ceea ce privește legislația românească, aceasta este, în prezent, deplin armonizată cu prevederile actelor normative europene și, la fel ca în toate statele membre, consumatorul are dreptul de a se răzgândi (de a returna produsul sau de a se retrage din contract) în următoarele situații:

- vânzarea la distanță (*Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, cu modificările și completările ulterioare*);

- vânzarea în afara spațiilor comerciale (*Ordonanța Guvernului nr. 106/1999 privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*);

- contractele de timesharing (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuiu sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb*);

- contractele de credit pentru consumatori (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori*);
- contractele privind serviciile financiare la distanță (*Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare*).

La fel ca în celelalte state membre, se poate observa că și în România returnarea produselor fără vicii achiziționate direct din magazin nu este reglementată, comercianții putând stabili propria politică de fidelizare a clientelei în acest domeniu, politică determinată, de regulă, de stadiul de maturizare al pieței.

În ceea ce privește *vânzarea la distanță* motivația pentru care a fost introdusă această facilitate pentru consumatori a fost legată de faptul că nu există o prezență fizică simultană a vânzătorului și a cumpărătorului, ceea ce poate crea unele dificultăți pentru consumator, acesta neputând să solicite eventuale lămuriri suplimentare.

Pe de altă parte, consumatorul nu vede direct produsul sau, după caz, nu-l poate examina, ceea ce iarăși îi poate crea probleme (*imaginile din pozele de pe calculator, din cataloage, etc. putând induce în eroare consumatorul*).

În cazul *vânzării în afara spațiilor comerciale* se consideră că persoana care achiziționează produsul/serviciul nu este pregătită pentru actul de vânzare-cumpărare. Nefiind într-un magazin, consumatorul nu poate face comparație cu alte produse din același magazin sau din alte magazine.

De regulă, consumatorul, când primește pe vânzătorul ambulant, este acasă sau în casa unor cunoștințe sau la birou sau într-o excursie și, din punct de vedere psihologic, nu este pregătit pentru actul de vânzare-cumpărare.

Totodată, experiența a demonstrat că vânzătorii ambulanti știu să profite de aceste situații, dând dovadă de tehnici de influențare, mai ales în cazul persoanelor vulnerabile: pensionari, bătrâni, copii, femei casnice cu un nivel de instruire mai scăzut, etc.

Cazul garanțiilor este cu totul special și reprezintă situația în care produsul este returnat din motive de lipsă de conformitate.

Extinderea prin lege a acestui drept de returnare a produsului fără niciun motiv, în toate cazurile, nu se justifică pentru că ar conduce la abuz.

De remarcat este faptul că anumiți operatori economici oferă în momentul de față facilitatea returnării produselor achiziționate de

consumatori cu rambursarea sumelor plătite, dar este doar o practică comercială menită să atragă sau să fidelizeze clientul.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Mihai - Răzvan UNGUREANU

Domnului senator **Vasile BLAGA**
Președintele Senatului